

динъ авторъ отъ прѣминжлото столѣтие — прѣграда на естественното движение, противодѣйствиe на сжпружески-тѣ обѣщания и неиспълнение на длѣжности-тѣ къмъ отечество-то. При това нераздѣлний-тѣ бракъ вкарва въ общество-то людие, които внасятъ смутове въ други-тѣ челеди, краджтъ чужда-та собственностъ, или по добрѣ да се каже, прѣдаватъ се на развратъ, расклатватъ общественни-тѣ прави и на всеждѣ внасятъ пороци и прѣстѣпление.

Не бива да се страхуваме отъ признаниe-та, че вѣч-нийтъ обѣтъ е рокова скала, о която се разбиватъ при-ятни-тѣ бълнувания на любовь-та и щастие-то; и всички-тѣ прѣкрасни сънища за бжджщето. Бракъ-тѣ е съ двѣ лица: едно-то се смѣе, а друго-то се въси и чумѣри; послѣд-не-то докарва всички-та горчивина на животъ-тѣ.

Нѣкои, които се считатъ за умни, намиратъ удовол-ствие да се подиграватъ съ бракъ-тѣ; по тѣхно-то мнѣ-ние: бракъ-тѣ билъ гробъ на любовь-та, поле на разкай-вания и грижи, и вѣчно тѣглило; забѣлѣжете, че тѣзи глупави насмѣшки никога не се свършватъ въ устата на не-оженени-тѣ люде, или на онѣзи, що сж нещастни въ сжпру-жество-то си. Бракъ-тѣ не е лошъ, нѣ законъ-тѣ е несъ-вършенъ и безнравствени сж тия, които встѣпватъ въ неразривенъ бракъ.

Една италиянска пословица казва: бракъ-тѣ е рай или адъ. Наистина, твърдѣ вѣрно сравнение: колко сж щаст-ливи тия сжпрузи, съюзъ-тѣ на които е основанъ на лю-

---

оправдания-та ѳ, а всичко, казано отъ майка му (свекървата) взема за чиста монета. Разбира се, че и жена-та не притѣжава твърдостъ-та на св. Антония, та да може да устои на тия испитни. Отъ най-напрѣдъ се стареае ужъ да упражни естественното си право — самозащита-та, нѣ като вижда, че и това ѳ послѣдно срдѣство е безсилно, отчайва се. Вѣрвамъ, че всеки може да прѣдвиди края-тѣ на подобна мъченица. Отъ това се заключава, че чуждо-то намѣсване, повечето икти има значител-но влияние върху сжпрузи-тѣ и е въ сила да ги смрази и раздѣли за винаги.